

KULIN BORBÁLA

Szárnyakkal fölfelé

*Egy kicsi lepke volt a gyűrűn,
szárnyai színes kövekből kirakva.
Sárga függönyök hullámoztak
a horizonton, ünnepi volt a reggel,
ahogy jött haza ajándékkal
nagyamám a pásztói piacról.*

*Kendője alá kapott a szél, akárcsak
a következő szombaton, ugyanazzal
az ajándékozó mosollyal az arcán,
csak már a huzatos ravatalozóban,
nyitott koporsójában fekvé.*

*Sosem volt gyűrűm azelőtt.
Játék közben jutott eszembe, hogy el kéne
veszítenem ezt a csodát. Vágytam az örömére,
megtalálni, megkapni újra.*

*Gödröt ástam a homokozóban,
a gyűrűt szárnyakkal fölfelé betemettem.
Nehezen aludtam el, de korán keltem másnap.
Feltúrtam az egész homokozót, többször is,
nemcsak ott, ahová rejtettem.
Harminckét éve keresem. A homokozót azóta
benőttek a tuják. Harminckét éve nem találok,
harminckét éve szorongat, és nem tudom
a terhét kinek megköszönni.*

Tévedés

*Babrálok néha egy gondolattal, mint éretlen isten,
megnyomom a TÉVEDÉS VOLT feliratú gombot.
Gyönyörködöm, ahogy városok tűnnek el,
törlődnek utcák, parkok, nevek, tagadásom
a legszentebb kerteket is elmossa.
Hegyeket gúnyolok: látjátok?
Semmi kis buckák vagytok, ha én úgy akarom!
Haragom keserű gőzét inhalálom, és elhiszem,
hogy a gyógyulás diadal.*